

ศาลพระเจ้าเลือ ที่วัดไทร

“นวลเจ้าพี่อย คำน้องเอยล้ำครัวรำครวญ
ถ้อยคำเหมือนจะชวน ใจพี่หวานครุ่นรำอัลัย
น้ำตา อานแก้ม เพียงแซมเพชรใส่
แวงวับกันหัวใจ เคล้าแสงได้กามจับตา....”

ลิ่งเหลง “น้ำตาแสงใต้” เผงเอกที่ใช้ประกอบเรื่อง “พันท้ายนรลิงห์” ประพันธ์โดย ครุแจ้ว-ส่ง อารัมภ์ ลolyมากับสายลม ทันทีที่ลงจากกระดก้า เก้าเข้าไปในบริเวณ “ศาลพันท้ายนรลิงห์”

บรรยากาศที่ร่มรื่นด้วยไม้ใหญ่ พื้นที่กว้างขวาง สะอาดสะอ้าน มีศาลพันท้ายนรลิงห์ ศาลแม่ศรีนวล ศาลเพียงดา โรงชาภพยนตร์ พื้นที่ด้านหลังยัง เป็นป่าโกรก การให้ได้เดินเล่นพักผ่อนหย่อนอ่อนมน

เรากำลังพุดถึง “ศาลใหม่” ที่อยู่ในบริเวณ วัดศาลาพันท้ายนรลิงห์ ซึ่งสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2532 ด้วยเนื้อที่ทั้งหมดราว 15 ไร่

สำหรับคนที่ไม่คุ้นเคยกับที่นี่ อาจลับสนใจว่าที่ ดำเนินพันท้ายนรลิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร นอกจาก “วัดพันท้ายนรลิงห์” ที่อยู่ริมถนนพะรำ

‘พันท้ายนรลิงห์’

เทพแห่งความชื่อสัตย์
หรือ ‘ไฮโร’ ประวัติศาสตร์สร้าง?

คลองโโค้งงาม ปัจจุบันยังเป็นความคอดเดียว

ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร นองจาก “วัดพันท้ายนรสิงห์” ที่อยู่ริมถนนพระราม 2 แล้ว ยังมี “วัดศาลาพันท้ายนรสิงห์” ที่กล่าวมา ข้างต้น ซึ่งอยู่ลึกข้างในซอยข้างวัดพันท้ายนรสิงห์ อีกประมาณ 3.5 กิโลเมตร

แล้วที่ว่า “ศาลาใหม่” ก็ เพราะเป็นศาลาที่สร้างขึ้นมาใหม่เมื่อครั้งที่มีการถ่ายทำละครโทรทัศน์เรื่อง “พันท้ายนรสิงห์” ล้วน “ศาลาเก่า” จะอยู่ลึกเข้าไปอีก หน่อย ตรงปากคลองโคงาม เชื่อว่าเป็นจุดเกิดเหตุจริง อะไรจะมีพันท้ายนรสิงห์มากมายขนาดนั้น ทั้ง คาด ห้องอนุสาวรีย์ ชัยยังมีผู้คนเข้ามากราบไหว้บูชา นานข้อพร พร้อมกับเอามาพาย เอาอนุมหือ รวมทั้ง ไก่ (ปูนปั้น) มาถวายเดิมไปหมด

ตามที่ พันท้ายนรสิงห์มีตัวตนจริงหรือไม่ ไม่มี ให้เชื่อยันได้ และแม่นร่วมมีตัวตนจริง เชาก็เป็นเพียง นายทหารคนหนึ่ง ทำหน้าที่นาทัยเรือพระที่นั่ง ของพระเจ้าเลือ หรือ สมเด็จพระสราธรรมัญที่ 8 (พ.ศ. 2246-2251) ที่ด้วยความลัดซึ้ง ยืดถือภูมิคุณเที่ยร บาลโดยเคร่งครัด แม้ต้นเองจะได้รับยกโทษไม่ต้อง โทษประหารฐานที่ทำท้ายเรือพระที่นั่งหัก แต่เขากลับ ยินดีน้อมรับความผิดนั้นเพื่อรักษาภูมิให้เป็นกฎ

ด้านหลัง วัดไหระ เชื่อว่าเคยเป็นที่ประทับของ พระเจ้าเลือ

หลังประหารพันท้ายนรสิงห์ ที่วัดศาลาพันท้ายนรสิงห์ จ.สมุทรสาคร

และนั้นทำให้เข้าเป็นที่รัก กลายเป็น “เทพแห่ง ความเชื่อสัตย์” มีการสร้างอนุสาวรีย์มากมาย สร้าง รูปเคเพฟเพื่อการกราบไหว้บูชา

ที่มาคิดคือ เรื่องราวของบุคคลด้วยเล็กๆ ที่เป็น “โนนอดดี” ที่สุดกลายเป็น “ชัมบอดี” นั่งสะท้อน ให้เห็นถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าเลือว่าแท้ที่จริง แล้ว พระองค์ไม่ได้มีแต่ความโหตเทียมเช่นที่ถูก ก่อกราบไปเสียทั้งหมด

พศ.ป.ร.ดิ พศภูมิวิดิ ตั้งข้อสังเกต และบอกว่า พระเจ้าเลือนั้นในพงศาวดารบอกว่าพระองค์ชอบ สดรีที่ยังไม่มีราชดุล ถ้าสตรีนั้นได้ก็จะพระราชน ลีอัมม้าแพรพรรณ แต่ถ้าไม่ได้ก็จะเอามีดแหะ กลางอก เป็นพระเจ้าแผ่นดินก้าวพระบาท แต่ ในความเป็นจริงแล้วขอกล่าวหาให้ชัดกับพุทธิกรรม ของท่านที่โปรดให้ลั่งวัดสร้างอะไรต่อมีอะไร

“พงศาวดารอาจจะบวกประท่านมาก การที่ พระองค์ท่านมีพระนาม ‘เลือ’ ก็ เพราะ ‘ดู’ แต่ความ เป็นจริง ท่านก็ทรงทำประโยชน์มากมายเช่นกัน อย่าง น้อย ท่านโปรดให้ชัดคล่องให้ตรง”

พศ.ป.ร.ดิ อธิบายเพิ่มเติมในแขวงของสถาบันการณ์ การบ้านการเมืองในช่วงปลายอยุธยาฯ จะสังเกต ว่า “การเมืองไม่นิ่ง” พระเจ้าเลือนั้นอาจเรียกได้ ว่าสมลิทธิชั้นครองราชย์ต่อจากพระเพทราชา โดย อ้างความชอบธรรมจากการที่ทรงเป็นโปรตุส (นอกราช บัลลังก์) ของพระราษฎร์ทั่วราช

“ต้องเข้าใจว่าหลังจากชากลสมเด็จพระ นารายณ์ ซึ่งเป็นราชวงศ์ปราสาททอง พomoถึง สมัยสมเด็จพระเพறราชา พระเจ้าเลือหรือสมเด็จ พระสราธรรมัญที่ 8 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ สมเด็จพระเจ้าอุทุมพร (ขุนหลวงหาด) และสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวสุริยาลั่น ออมรินทร์ (พระเจ้าเอกทัศ) ทั้ง 6 พระองค์นี้เป็น ราชวงศ์บ้านพูลหลวง ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้าย

“ราชวงศ์บ้านพูลหลวงถูกประณามว่า ทำให้ กรุงแตก ฉะนั้นกษัตริย์ในวงศ์นี้จะ ‘เลว’ หมวด คือ มีพฤติกรรมบางอย่างที่ ‘เลว’ ซึ่งพุทธิกรรมที่ ‘เลว’ เรารู้ว่าคุณในสมัยรัตนโกสินทร์เลือความให้ท่าน เช่น ว่า พระเจ้าเลือโปรดมีอะไรไว้กับเด็กผู้หญิง ซึ่งข้อความนี้ “พันท้ายนรสิงห์” ว่า

อุโบสถวัดเกาะแกะวุทาราม จ.เพชรบุรี วัดเกาะกำสัยปัจจุบัน โดยปราภกอักษรที่ เรียนระบุพุทธศักราช 2277 ตรงกับรัชสมัยของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ

มีปราภกขึ้นเพียงแค่ย่อหน้าเดียว ซึ่งย่อหน้านี้ไม่ได้มีความเที่ยงชัดเจน แต่ก็เป็นที่รู้จักกันว่า “พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ” คือพระราชบุตรที่เป็นที่รักที่สุดในพระองค์

ในความเป็นจริงวังกาลพระเจ้าเลือทรงทำอะไร อย่างไร แต่โดยที่ไม่เป็นพูดถึงพระเจ้าเลือ เรา จะนึกถึง 2 อย่าง คือ นัยหมายดั้ม กับ พันท้าย นรสิงห์ แต่ถ้าเราแก้ไขของมันจะเห็นว่า พระมหา กษัตริย์กำลังเปลี่ยนบทบาท จากการที่ไม่เคยลง ไปท่าประชาชน เลยลงมาท่าประชาชน

ประวัติศาสตร์บอกว่า พระองค์โปรดการทรงเบ็ด ตกปลา ล่าสัตว์ และโปรดการซ้อมอย่างยิ่ง ทรง ปลอมพระองค์เป็นสามัญชนชาวกรุงผู้มีมือเป็นเล็บ เล็ดจิปดาตามสามัญมวยท่าทาง เพื่อเตรียมมวยชา และ ทรงชั่งทุกครั้ง หากผู้ใดเปรียบเป็นพระทัศน์ได้ไม่ และ หลังการซ้อมมวยพระองค์และทหารจะแสดงเจติยา งาม เยี่ยงสามัญชนโดยไม่ผู้ใดรู้ว่า พระองค์คือกษัตริย์

พศ.ป.ร.ดิ ที่ยามนี้รับหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์นำชม สถานที่ต่างๆ ดังนั้นวัดไหระ ริมคลองด่าน (คลอง ล้านนาใหญ่) คลองพันท้ายนรสิงห์ จ.สมุทรสาคร ไปจนถึง วัดใหญ่สุวรรณดาราราม และวัดเกาะแกะวุทาราม วัด ที่ล้วงเข้าไปในสมัยอยุธยาตอนปลาย ย้อนกลับมาพุดถึง “พันท้ายนรสิงห์” ว่า

“มองอีกແง່ນີ້ การ ที่มีการสร้างพระเครื่อง ที่พันท้ายนรสิงห์ ซึ่งมอง กันว่าเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น แต่มันกลายเป็นของจริง คือ จากการที่ไม่ตัวตน Unknown เป็น Well-known มีอนุสาวรีย์ มี เรื่องราวที่เป็นอีกรส และ ไปผูกกับเรื่องของอินวัล เรื่องของเพลง กล้ายเป็น รำพันท้ายนรสิงห์มีตัวตน ขึ้นมา

“เรารู้มองว่า ถ้ามี พันท้ายนรสิงห์ มันเกิด อะไรขึ้น? แล้วถ้าไม่มีพัน ท้ายนรสิงห์จริง มันเป็นอย่างไร? คือถ้าเราเรื่องพัน ท้ายนรสิงห์ออก ‘คลองโคงาม’ ก็ยังอยู่ พงศาวดาร ยังบันทึกเรื่องคลองโคงามอยู่ เพียงแต่มีเรื่องพัน ท้ายนรสิงห์มาคั่นกลางเท่านั้น”

“มติชนอคาเดมี” พาไปร่วมกันถกแฉลงพร้อมนำ ชุมชนที่ต่างๆ ที่เรียกวังกับสมัยปลายอยุธยา พา ไปรู้จักกับเรื่องราวของพันท้ายนรสิงห์ แล้วจะรู้ว่าใน สมัยของพระเจ้าเลือมีอะไรมากมายกว่านั้นมาก ทั้ง เรื่องราวของศิลปะ สถาปัตยกรรม ฯลฯ

ที่สำคัญคือ มีเรื่องของการชุดคล้อง (คลองโคงาม) ซึ่งเป็นเล้นทางการค้าสำคัญในสมัยอยุธยา ยุคที่การค้านำการเมือง

พนิดา สงวนเสรีวานิช

มติชนอคาเดมี พาไปเจาะลึกเบื้องหลังประเพณี ชุมชน “เที่ยงคลองด่าน ผ่านโคงาม ตามรอย พระเจ้าเลือ-พันท้ายนรสิงห์” วันที่ 27 กรกฎาคม 2556 โดยวิทยากร ดร.ค.สุนันดา ชูตินธรานันท์ โกร. 0-2954-3977-85 ต่อ 2123, 2124 (Jinther-Sukraj) 0-82993-9097, 0-82993-9105 (Saew-Arathit) <http://www.matichonacademy.com>